

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „ TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei	
Pe jumătate de an	80 „			
Pe un pătrar de an	40 „			
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an		260 Lei.		

Soluții creștine.

De un timp îndelungat sistemele filosofice caută ca să dea directive noi vieții... cu toate că soluțiile sunt diferite, tendința e unică: de a regenera lumea umană și de a da un nou suflumii moderne, de a trezi conștiințele din apatie și de a infiltra Duhul înțelepciunii și al dragostei.

Marii gânditori: Socrate, Platon, Aristot, Descartes, Kant, Bergson, Boutroux, au simțit necesitatea explicării Universului și au decretat de legē morală ceea ce era înăscut în caracterele lor.

Filosofia creștină răsună din nou, blândul Cristos e învăluit din nou într'un mister divin, cuvintele Lui străbat cătunele cele mai îndepărtate: „Iubiți-Vă”... „Lăsați să vină copii la mine” „Veniți la mine, voi cei cari sunteți ostăntși și împovărați și eu vă voi ușora”. Să ne reîntoarcem din nou la Evanghelie, să ne mântuim mai mult ca oricând, căci numai asigurându-ne o viață curată, vom fi mai capabili de săvârșirea faptelor bune...

Principiile creștine sunt mai respectate ca altădată; mersul general al filosofiei e îndreptat spre un nou Creștinism; un val nou de spiritualism străbate sufletele însetate de dreptate, o adâncă religiositate și o înțelepciune creștină ne conduce în spre un idealism armonic; perspective noi, soluții creștine apar în lumina carității creștine... Problemele cele mai de seamă, politice, economice, administrative și culturale pot fi pe deplin soluționate în lumina tainică a Sf. Scripturi — învățăturile creștinești se întemeiază pe dragoste și adevăr.

De mii de ani omul se întreabă mereu, dacă fericirea e singura cale a mântuirii — dar

nu-i destul să avem fericire, căci fericirea variază după popoare și indivizi singuratici — fericirea e greu de posedat pentru că e grea calea mântuirii ființei umane...

Istoria minunată a Creștinismului a arătat în trecut și ne arată și 'n prezent, că principiile creștine sunt norme fidele ale condițiilor depline pentru realizarea fericirii eterne.

Noi cei tineri și bătrâni trebuie să adâncim imperiul Binelui, disprețuind toate acțiunile slabe ale oamenilor îndrăgostiți de spiritul crud a lui Ahriman și Satana... acești oameni nu cunosc cinstea, ei disprețuiesc demnitatea umană, alergând după brutalitate și astfel încercând să omoare ultimul embrion de idealism aleg partea nepotrivită a lumii. > *păcatul* <..

Avem mulți oameni, cari în mod naiv, cu argumente neraționale, caută ca să ne convingă, că lumea poate fi lipsită de disciplina Fiului-Dumnezeu, prin urmare gândurile creștine sunt răzlete și efemere. Putem noi crede acestora? Nu! Pentru că morala creștină e un puternic răsunet al idealismului și al perfecționării spirituale, e singura cale mântuitoare și aducătoare de bine.

Soluțiile creștine, sunt soluțiile mântuirii sufletului uman. În splendoarea Evangheliei și 'n dragostea creștinăască să ne renaștem din nou...

Se vor trezi într'o zi toate conștiințele slabe, ele vor înțelege că nu poate fi nimic constant în această lume fără disciplina lui Cristos..

O nouă renaștere ne tâlmăcește filosofia Răsăritului, ea ne arată scăderile și ne invită la o penitență, la un sacrificiu...

Ne vom întoarce spre Răsărit? Lăsăm să se pronunțe viitorul!

C. RUDNEAN.

Cugetări

După (Zimândy Ignacz).

Spencer, numai într'un timp foarte îndepărtat vede realizarea idealului omenesc: fericirea, când adică binele propriu și binele comun (egoismul și altruismul) se vor identifica. Fiindcă însă omul este împrejmuț de semenii săi cari încă vreau să trăiască și să se fericiască, cum este capabil egoismul, ca pe feluritele interese și nizuinți ce se frământă, se contrazic, să le îmbine într'un tot armonios? Doar „lupta pentru existență“, „învingerea celui mai tare“ sunt cuvinte de foc pentru învățătorul progresului! Cine este mai bine echipat pentru luptă, acela va birui. Motivul principal al acestei prigoane generale este egoismul rigid și feroce, gata să jertfiască și sângele deaproapelui omenesc. Cum s'ar putea deci naște fericirea universală în mijlocul acestei sălbatece și crâncene prigoniri? În ce chip, însfârșit ar fi capace să-și nege caracterul său original, cursul civilizației, ba chiar într'un chip magic, să-l transforme într'un desăvârșit contrast, iar haosul contrastelor celor mai strigătoare să-l prezinte ca pe un adevărat consens? Problema aceasta a încercat s'o rezolve Spencer; dar tainica împăciuire dintre egoism și altruism — după cum temeinic a arătat-o Cathrein — nu este altceva decât combinația lui Bentham¹⁾ cu Epicur²⁾. Mai reiese de aici, că Spencer, oricum ar ocoli chestiunea, este constrâns să admită nizuința către un scop (*finalismul*).

După lungi și obositoare soluționări, filosoful nostru ne oprește cugetul la *simpatie*, care apare înaintea noastră ca un fel de deus ex machina, spre a confunda egoismul cu altruismul, pe Epicur cu Bentham adică spre a dovedi cum satisfacerea egoismului (*simpatia*) ar conduce la fericirea universală. Nu avem trebuință să facem istoria simpatiei dela faza ei puerilă, a juneței și în sfârșit să-i descriem fantasmagoriile toate, facem totuș câteva observări. Temelia edificiului lui Spencer este zidită pe ideea, că oarecare capacitate, numai în atari condițiuni se poate

valida, când *trezirea și încurajarea ei produce mai multă bucurie decât durere*. Această premisă însă nu numai că nu este dovedită, dar — fără îndoială — mai este și greșită. Din această greșală rezultă și acele consecințe greșite pe cari Spencer le deduce de aci spre a grăbi progresarea simpatiei (afinității). Va întreba cineva nedumerit, că de ce susține profesorul nostru moralist, că simpatia numai atunci se va desvolta *pe deplin*, când mediul ocazională îndeobște bucurie și numai arareori durere. Cuvântul „pe deplin“ arată, că principiul *sistemului spencerian este optimismul*. Doar înmulțirea vieții — după acesta — se face în aceeași măsură, cu înmulțirea plăcerii și a bucuriei, iar capacitățile numai în acea condițiune se desvoltă, când bucuriile întrec durerea. Și deoarece mai susține totodată, că dela început viața încontinuu s'a desvoltat, așa trebuie să admită aceea, că dintru începutul progresului, bucuriile totdeauna au excidat durerea. Deoarece însă aceasta se contestă de *pessimisti*, eram îndreptățiți să așteptăm, ca Spencer să între în polemică cu ei. El însă tace. Din aceea că — după Spencer — dintru început a existat mai multă bucurie reiese, că dintru început simpatia ar fi progresat. Dacă însă aceasta sustă, cum e posibil că și astăzi este atât de nedesvoltată? Spencer va răspunde, că cu tot prisosul de bucurii, durerea și suferința este mare. Dar tocmai aceasta este teoria, care după principiile sale de bază, este cu totul inexplicabilă. Pe treapta cea mai de jos a vieții a trebuit să fie prisosul de bucurie. Iar acest prisos s'a desvoltat paralel cu viața. Sub atari condițiuni, nu suntem oare în drept să ne așteptăm, ca astăzi, după atâta amar de vreme — secole de desvoltare, — acest prisos de bucurie să fie incomensurabil?! Nu ar fi potrivit ca și astăzi pământul să fie un adevărat Eden, o grădină a bucuriilor, unde neamul omenesc să trăiască în bucurie și nevinovăție? Cum ar vrea Spencer să lămuriască apoi, cu tot optimismul său, că în ciuda tuturor progreselor și astăzi mai sunt capacități a căror trezire n'aduce decât neplăceri omenirei?

Insfârșit ceea ce este mai caracteristic la Spencer și peste tot în templul pământestei fericiri a darvinismului este, că *„într'un viitor foarte depărtat se află“*, că drumul către altarul

1) Publicist englez susținător al doctrinei utilitariste.

2) Filozof grec, după care fericirea este în cumpătarea plăcerilor și în cultura spiritului.

acestui străbate generații nenumărate de oameni. Poetului firește îi priesc zările cețoase ale depărtării. Inșă noi, ce folos avem noi de raiul, pe care nici noi și nici generații nesfârșite nu-l vor vedea? De ce ne-am ocupa de el?! Ori noi nu râvnim la aceeaș soarte ca și urmașii noștri; nu suntem la fel îndreptățiți la fericire? După Spencer numai îndepărtatul viitor va egala interesele individului cu interesul comun când dela sine se întronează ordinea morală. Dar ce folosim de acolo? Noi vrem să știm, că astăzi, cu generația veacului de acum, în ce chip ordinea morală ar fi mai posibilă. Ce folos de medicul care zi și noapte să frământă să ne trateze cu leacuri... ce numai peste mii de ani se vor inventa. Așa am întreba nesfârșit ca și Cathrein.

Interesant este, a cunoaște și aici una din sofismele lui Darwin. După teoria lui de frunte, scopul cardinal este păstrarea rasei; și totuș, zice, că genul omenesc este mai slab, mai debil; față de membrele sale infirme, față de nebuni ne purtăm cu bunătate și milă, procurând pe seamă lor diferite azile cecece înseamnă că nu-i nimicim, cum fac popoarele sălbatice. „Aceasta este însă mare inconsecvență din partea lui Darwin. Deoarece legea desăvârșirii rasselor pretinde pustiirea celor neputincioși și nu protejirea lor. N'avem ce face, zice Darwin, nu putem să le refuzăm simpatia noastră, fără ca astfel partea cea mai nobilă a firii noastre să nu o strivim din noi. Dar oare nu din al firii noastre curs ieau naștere sentimentele noastre? Este posibil ca acestea să determine desvoltarea noastră în sensul opus legei de conservare a speciei? De ce nu ni s'a dat barem o manie ca cea a albinelor, cari eschid din coșniță membrele cele nefolositoare stupului?

Cum a putut să comită, cursul acestei orânduiri, o atare enormă greșală tocmai cu neamul omenesc, că i-a dat simpatia și acesteia o directivă care conduce tocmai la nimicirea rasei? Și cum este simpatia partea cea mai nobilă a firii noastre, când aceasta tinde tocmai la apropierea acestui gând? Iată morală lui Darwin!

Ne cheamă pământul...

preotului † IOSIF CURUȚIU.

*Ne cheamă pământul, în taină, pe rând,
Când nici nu ne trece, vai! moartea prin gând;
Ne chiamă pământul să-i dăm înapoi,
Păcatul și lutul, ce-l știe în noi.*

*Iar sufletul pleacă, ușor, cătră cer,
Misteru-i să 'ntoarce 'n eternul mister;
Și, drept, ca lumina, săgeată, în sus,
Inalță-și avântul, în sân, la Iisus!*

*Preot al credinții străbune ierai,
Cu gândul a-ți duce creștinii la rai,
Vieața întregă, muncind, ai văzut
Că noi e, prin Cruce, și fiul pierdut.*

*Ai scos din robia satanii pe mulți,
Căci șoapta ispitei n'o vrei s'o ascuți;
Așteaptă! . . . fii gata! . . . chemate-or să vie
La slujba sublimei cerești liturghii . . .*

*Ferice de tine, ferice de voi,
De toți, cari la Tatăl veniți 'napoi;
Suspînul și truda vieții uitați
In raza eternei lumine scâldați.*

*Cu rugă fierbinte îți cer ajutor
Al vieții tovarăș și scump frățior:
Să-mi faci loc și mie la sfântul altar,
Să-mi dai Nemurirea 'n acelaș pahar.*

Gherteniș, 24 Decembrie 1927.

Alexandru Munteanu al lui Vasile
protopresbiter.

Ziua Domnului.

*Astfel intitulez aceasta umilă ofrandă de gândiri
și această săracă jerbă de cuvinte, pe care le pun
înainte din Duminecă în Duminecă.*

*Cei vechi aduceau lui Iehova olocaustul lor
prescriș în Levitic. Țăranii noștri aduc lui Christos
întâii ghiocci ai primăverii, întâiele roade ale pământului
pârğa grădinilor și întâii faguri din prisacă. Nu e om, cât de sărman, care, apropiindu-se*

de altar, să nu aprindă, măcar o lumânare. E semnul din afară al închinării lăuntrice. Nevoia lui o simte și sălbaticul care îl crede pe Dumnezeu în păpușa de argilă și creștinul desăvârșit care îl știe Duh totdeauna și pretutindeni asistent.

Dar ce e arta însăși, — arta care vrea să fie proecția concretă a închinării lăuntrice, — decât acest sagur adus ofrandă din câmpul tuturor sensurilor vieții, decât această lumină aprinsă în ceava modelată a gândului și adusă cucernic la catapetasma Universului?

Dar un ziarist, un rob al evenimentelor, un vameș care veghiază la poarta zilei și a nopții și spune la tot ce intră și la tot ce iese: acesta e bun, acesta e rău! — ce poate el să-Ți aducă Ție Doamne, decât cuvintele, simplele lui cuvinte?

Trei sunt mijloacele prin care suntem păcătoși: fapta, vorba, gândul. Dar acestea trei sunt și mijloacele prin care am putea să fim buni.

Întâiul mijloc al ziaristului e cuvântul. Prin el poate fi rău, prin el poate fi bun. Eu nu știu dacă sunt bun și nu știu dacă sunt rău. Vreau însă bun să fiu: și prin cuvântul moale și prin cel aspru; și prin cuvântul judecății și prin cel al îmbărbătării.

Pentru Christos a fost și vreme când a mângâiat și vreme când a luat biciul în mână. Zarafii timpului nostru s'au înmulțit peste măsură și negustorii își toarnesc ordăniile în pridvoarele templelor. Iar un ziarist n'are la îndemână decât gârbiacul verbului. Cu el poate să izbească pe drept, dar poate să izbească și pe nedrept. Ziua e scurtă și tiparul nu îngăduie delibărări îndelungi.

Nu mai gândul din care a pornit poate scuza cuvântului nedrept. Și Dumnezeu judecă după gândul care a fost izvorul vorbei. Oamenii singuri osândesc după asprimea vorbei. Iar eu năzuiesc, ca gândul din care vorba va făși să fie cu atât mai bun, cu cât mai biciuitoare va fi ea.

Ce-mi pasă mie, Doamne, că oamenii vor osândi violența cuvântului meu, când voi ști că Tu privești zâmbind cu bunătate în izvorul care l-a născut!

(«Curentul»)

Nichifor Crainic.

Din activitatea unui protopresbiterat.

Extragem următoarele date grăitoare din bilanțul activității dezvoltate în cursul anului 1927 de protopresbiteratul Buziașului:

Zidirea din temelie a bisericii din Sacoșul turcesc s'a terminat, predându-se menirei sfinte. Deasemenea s'a terminat pictarea bisericii din Birda și s'a renovat biserica din Stamora-română.

În Berini a început să se zidească o casă parohială.

S'a reparat temeinic biserica din Stamora-română; ridicându-se zidurile și aplicându-se ferestrii noi, s'a acoperit cu eternit.

Reparaturi mai mici s'au făcut la acoperișul bisericii din Silagiu.

Pentru biserica din Cadar s'a procurat un clopot, pentru cea din Sacoșul-turcesc trei clopote, iar pentru cea din Stamora-română două clopote.

Biserica din Vucova a fost împrejmuțată cu zid și fier.

Bisericile noastre din Căpăt, Dragșina și Vucova s'au provăzut cu cărți noi, donate de On. Ministeriu al Cultelor.

Ajutoarele primite dela prefectura județului Timiș-Torontal, pentru cari ajutoare tractul protopresbiterat al Buziașului este recunoscător, au fost totdeauna și un îndemn puternic pentru credincioșii noștri iubitori de biserică, cari s'au întrecut în a jertfi sume însemnate, făcând posibil să se execute aceste lucrări amăsurat îndrumărilor primite dela activul protopresbiterat al tractului.

CERCUL DE RECRUTARE CARANSEBEȘ.

AVIZ!

Se aduce la cunoștința tinerilor conting. 1928, că potrivit ordinului general al Marelui Stat Major No. 440/1927, încorporarea are loc pe data de 6 Februarie a. c. când tinerii urmează a fi prezenți la Cerc, caz contrar vor suferi sancțiunile prevăzute de Codul Justiției militare.

Comandantul Cercului de Recrutare Caransebeș
BERSAN.

Se invită On. Oficii parohiale să grijească, ca prețul abonamentului pentru „Foaia diecezană” pe anul 1928 să se trimită fără amânare Administrațiunii Bibliotecii și Tipografiei diecezane din Caransebeș.

Ș T I R I

Locale. Duminică trecută, 15 Ianuarie, a fost Duminică Leproșilor. Cu această ocaziune după sf. Liturgie, Prea Sfințitul nostru Episcop a vorbit despre Samarineni, arătând credincioșilor cum s'a făcut diferențierea în Iudei și Samarineni, și motivul urei Iudeilor față de Samarineni. A vorbit apoi de cazul relatat de sfânta Evanghelie, a vindecării celor zece leproși, și de lepra fizică și cea sufletească, punând la inimă credincioșilor să grijească să nu se molipsească de boli sufletești, să stărue în credința adevărată, ca astfel și nouă să ne sune cuvintele Mântuitorului rostite către Samarineni: „Scoală-te mergi, credința ta te-a mântuit”.

A trecut la legea noastră. În comuna Mehadica, într'una din zilele trecute, s'a botezat în legea noastră ovreul Solomon Hallasi. Numele, căsătorit cu o româncă a avut o fetiță care adesea lua pe tatăl său de mână și se duceau împreună la biserică din sat. Cum în sat este o singură biserică, cea ortodoxă, iar cultul săvârșit aci atrase mult pe cel nou chemat, el îndrăgi mult această biserică. S'a întâmplat însă că fetița a decedat. Tatăl ei, nu încetă totuși să cerceteze sfânta biserică, unde se ruga acum pentru copila lui. Iar într'o bună zi, alipirea către frumusețea cultului nostru precum și iubirea postumă pentru iubita lui copilă îl determinară pe acest om să treacă la legea creștină ortodoxă. Astfel cucernicii preoți din Mehadica I. Imbrescu și M. Ienea primiră un nou suflet în împărăția bisericii noastre. Noul botezat primi numele Simion.

Papa condamnat la moarte de Soviete. Ziarele italiene au răspândit știrea condamnării la moarte a papei Piu al X-lea de către Soviete. Papa s'a făcut vinovat de pe urma sprijinului dat acțiunii anti-comuniste. Deaceia atotputer-nicii din Moscova au condamnat la moarte pe căpetenia creștinilor apuseni, după ce ortodoxismul poporului Rus l-au prigunit în fel și chip. Papa — se zice — a predat sentința arhivelor Vaticanului, spre păstrare.

Până unde va merge nebunia capilor dela Moscova?

Societatea de lectură „Ioan Popasu” a studenților dela Academia noastră teologică aranjează Luni în 30 Ianuarie a. c., sărbătoarea Sf-lor Trei Erarhi, tradiționala „Sedință festivă” în localitățile otelului „Pomul Verde”. Programul literar-artistic al ședinței este urmat de dans.

Intru pomenirea lui Nicolae Bălcescu, universitatea regele Ferdinand din Cluj a aranjat în ziua de 19 Ianuarie o înălțătoare serbare. Cu adevărat de laudă este această pioasă amintire pentru cărturarul, care a murit pe țarmuri îndepărtate ars de dorul patriei sale iubite. Memoria lui trebuie adânc cultivată atâta vreme cât conștiința națională va trăi în inima de român.

În a patra cameră a mormântului lui Tutankamon, care s'a deschis abia acum, au fost găsite obiecte și mai frumoase, decât în celelalte trei. Între altele în camera aceasta s'a găsit un pat făcut în întregime din aur, despre care se presupune că ar fi fost al soției marelui faraon, mort acum trei mii de ani.

E și mai bun. La sărbători, zile onomastice, anul nou etc. oamenii se felicită prin scris sau prin graiu viu reciproc. Unii își doresc binele din inimă, alții se felicită din datorință. Este acesta un obicei bun și frumos. Iată însă că unii oameni s'au gândit ca banii ce s'ar cheltui cu scrisorile sau biletele de vizită și cu poșta să-i folosească altfel. Așa în Cernăuți un revizor, din prilejul Sf. sărbători și anului nou a dăruit unei școale suma de 300 Lei pentru revizite pe seama elevilor săraci, răscumpărându-și astfel felicitările. Socotim că lucrul acesta e și mai bun și poate mai folositor.

Ministerul Justiției a dat un ordin circular în sensul căruia magistrații și grefierii nu vor mai intitula pe apărători „Domnule Doctor” ci „Domnule avocat”.

Cartea funduară din nou compusă pentru comuna Caransebeș s'a predat publicității cu aceea, că cei ce pot dovedi, că introducerile făcute în această carte funduară nu sunt valabile, cei ce doresc să contesteze introducerea dreptului de proprietate a posesorului faptic și cei ce-și cred jignite drepturile de carte funduară câștigate mai înainte, au să-și înainteze acțiunea, protestul, respective reclamația lor până inclusive 1 Iunie 1928, care termen nu se va prelungi, la autoritatea de carte funduară, căci după expirarea acestui termen acțiunea nu poate servi în detrimentul acelei terții persoane, care în timpul după expirarea acestui termen a câștigat dreptul de carte funduară, protestul nu se va mai lua în considerare și respective coalele definitive nu se pot ataca decât numai pe cale de proces și fără violarea drepturilor câștigate întretimp de o a treia persoană.

CASINA ROMÂNĂ DIN CARANSEBEȘ.

Convocare.

Cu convocare la Art. 17 din statute, convocăm **ADUNAREA GENERALĂ ORDINARĂ** a Casinei române pe Duminecă în 29 Ianuarie a. c. la ora 11 a. m. în localul casinei. Intrucât pe acel termen nu se va întruni majoritatea absolută a membrilor, în virtutea Art. 19 din statute aceea se va ținea Duminecă, 5 Februarie.

ORDINEA DE ZI:

- Raportul comitetului în general despre starea societății.
- Raportul cassarului cu arătarea bilanțului și a contului de gestiune.
- Raportul comisiei de cenzori.
- Raportul bibliotecarului.
- Descărcarea de gestiune a comitetului și a comisiei de cenzori.
- Alegerea comitetului și a comisiei de cenzori.
- Aprobarea bugetului pe 1928.
- Propuneri și interpelări.

Caransebeș, din ședința comitetului ținută la 14 Ianuarie 1928.

Iuliu Vuia
președinte.

Sever Boșcaiu
secretar.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

No. 594/1927

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea XLI din 1908 prin aceasta public, că conform deciziei judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 2709/1927 efectuându-se execuțiunea la 24 August 1927 în favorul următorului Martin Novac din comuna Marga reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 787 Lei — bani capital și acces. mobile sechestrate și supra-sechestrate cari s'au prețuit în 2000 Lei — bani și anume: 2000 bucăți cărămidă arsă, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 5215/1927 G. a Judecătorei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 787 Lei — bani capital, cu 12% interese din 17 Maiu 1927 și spesele de 638 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 25-lea Ianuarie 1928 la orele 4 p. m. în comuna Marga la locuința următorului** și toți aceea cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora:

Caransebeș, la 5 Ianuarie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 57 și 58 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul din Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19. din legea XLI din 1908. prin aceasta public, că în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4573/1926 și 4248/1925 efectuându-se execuțiunea la 26 Ianuarie 1927 în favorul următorului Nicolae Cristea din Ciuta reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș, pentru suma de 4000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și supra-sechestrate cari s'au prețuit în 6000 Lei — bani și anume: Doi cai, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 656/1927 G. al Judecătorei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de

4000 Lei — bani capital, cu 12% interese din 25 Octomvrie 1926 și speșele de 2068 Lei 80 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 3 Februarie 1928 la orele 5^{1/2} p. m. în comuna Ciuta la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 5 Ianuarie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 582 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19 din legea LXI din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 2561/1927 efectuându-se execuțiunea la 23 August 1927 în favorul urmăritorului Martin Novac din comuna Marga reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 3984 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și supra-sechestrate cari s'au prețuit în 9500 Lei — bani și anume: 1. Doi boi, 2. Una vițea, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 5204/1927 G. al Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încassarea pretenziunii de 3984 Lei — bani capital, cu 12% interese din 30 Aprilie 1927 și speșele de 1706 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 4 Februarie 1928 la orele 4 p. m. în comuna Marga la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației sau mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 5 Ianuarie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 580 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19 din legea din XLI din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 2683/1927 efectuându-se execuțiunea la 23 August 1927 în favorul urmăritorului Afilon Novac din comuna Marga reprez. prin adv. Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 1023 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedchestrare cari s'au prețuit în 8800 Lei — bani și anume: 1. Doi cai negri de 4 ani, 2. Două clăi de fân, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 5202/1927 G. a Judecătoriei mixte din Caransebeș pentru încassarea pretenziunii de 1023 Lei — bani capital cu 10% interese din 12 Iulie 1926 și speșele de 827 Lei 20 bani staverite până în prezent, să fixează termenul de licitație **pe ziua de 4 Februarie 1928 la orele 3 p. m. în comuna Marga la locuința urmăritei** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881: se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației sau sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 5 Ianuarie 1928.

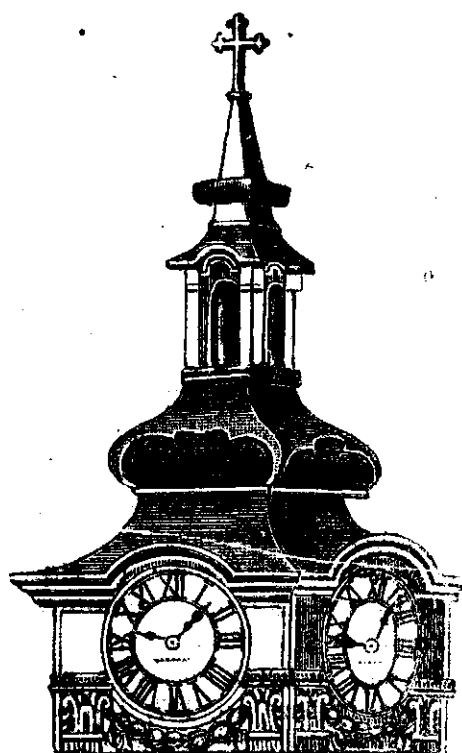
Portărel: **M. Guran.**

Faguri artificiali

din ceară curată se află permanent în
depozit și se pot comanda la

**Fabrica eparhială de lumânări
de ceară din Caransebeș**

Comenzile se execută urgent.



CEASORNICAR ȘI MECANIC

FRIDERIC GROCHOWINA

CARANSEBES, Str. EPISCOP POPASU
(INSTITUTUL TEOLOGIC)

Furnizează, montează și preia
reparaturile ceasurilor dela biserici.

Mare depozit în
Oroloage de tot felul, marfă de
aur și argint, optică și chihlibar.
— Magazie de instalarea telegrafelor și
telefoanelor de casă. — Depozit de
MAȘINI de CUSUT, BICICLETE și
GRAMOFONE, precum și accesoriile
acestora. — Reparațiuni de tot felul se
efectuează în mod prompt și solid.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICA** cu grosul

sau la „LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ cu grosul și cu bucata.